

UZASADNIENIE

Powód T. D. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 40 000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21 września 2016 roku do dnia zapłaty. T. D. wniósł także o zasądzenie od tego pozwanego na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda T. D. na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 grudnia 2015 roku na drodze nr (...) pomiędzy miejscowościami B. i S., J. Ś. kierując samochodem osobowym marki M. o nr rej. (...) w wyniku nieprawidłowo wykonanego manewru wyprzedzania, potrącił prawidłowo jadącego w tym samym kierunku rowerzystę T. D., który poruszał się na rowerze oświetlonym z przodu jak i z tyłu oraz był zaopatrzony w kamizelkę odblaskową. Potrącony przez samochód rowerzysty T. D. przewrócił się wraz z rowerem i po upadku na podłoże utracił na chwilę przytomność. Na skutek tego upadku powód T. D. doznał wieloodłamowego złamania głowy strzałki podudzia lewego z jego stłuczeniem i otarciem skóry, stłuczenia obu łokci oraz stłuczenia głowy. Miał uszkodzoną tętnicę na nodze, przez co utracił dużo krwi.

Na miejsce zdarzenia wezwano zespół pogotowia ratunkowego, który przewiózł poszkodowanego do Szpitala (...) w G., skąd skierowano go na Oddział Ortopedyczny Szpitala w K.. Powód T. D. z rozpoznaniem złamania głowy strzałki podudzia lewego z jego stłuczeniem i otarciem skóry, stłuczenia obu łokci oraz stłuczenia głowy był hospitalizowany w tym szpitalu w okresie od dnia 28 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku. Wdrożono wobec niego leczenie zachowawcze poprzez usztywnienie złamanej nogi. Po wypisaniu ze szpitala powód T. D. początkowo nie potrafił poruszać się nawet przy pomocy kul. Dopiero z czasem nabył tej umiejętności. Korzystał z wypisywanych mu leków przeciwbólowych. Bóle pourazowe trwały u powoda T. D. przez okres około 7- 8 tygodni.

Powód T. D. przez okres 3 – 4 tygodni potrzebował pomocy żony przy ubieraniu się i rozbieraniu się, myciu oraz czynnościach higienicznych. Powód T. D. miał zastosowane leczenie rehabilitacyjne w Przychodni (...) w K.. Dnia 25 października 2016 roku zakończone zostało leczenie urazu doznanego przez powoda T. D. w wypadku z dnia 28 grudnia 2015 roku.

Stan zdrowia powoda T. D. w zakresie narządu ruchu po tym wypadku pogorszył się. Ma bardzo słabe ręce, nie umie podnieść jakichkolwiek ciężarów ani poradzić sobie samemu w wielu czynnościach życiowych. Podczas poruszania się po prostej nodze często odczuwa ból w lewej nodze, ma problemy ze stabilnością, obawia się upadku dlatego od tej pory porusza się o lasce. Ma problemy z klękaniem i wieloma prostymi czynnościami żywymi

Biegły ortopeda traumatolog M. W. ustalił, że obecnie brak jest podstaw do określenia procentowego trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda T. D., w zakresie jego narządów ruchu. W ocenie biegłego uraz jakiego doznał on na skutek wypadku komunikacyjnego z dnia 28 grudnia 2015 roku uległ wygojeniu bez następstw i nie powoduje obecnie żadnej dysfunkcji. W ocenie tego biegłego zgłaszane przez powoda T. D. dolegliwości oraz niesprawności mają swoje źródło w wieloletniej chorobie zwyrodnieniowej, miażdżycy naczyniowej oraz choroby wieńcowej, na które cierpi powód.

Samochód osobowy sprawcy wypadku J. Ś. ubezpieczony był w dniu 28 grudnia 2015 roku od odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A. z siedzibą w W..

Powód T. D. dokonał zgłoszenia do (...) S.A. z siedzibą w W. szkody osobowej z OC sprawcy wypadku. Pozwany - (...) S.A. z siedzibą w W. przyjął na siebie odpowiedzialność za skutki tego wypadku drogowego i wypłacił już powodowi T. D. tytułem zadośćuczynienia kwotę 1 800,00 zł.

/ dowód: dokumenty k. 9 - 15, akta szkody nr (...), zeznania świadka D. D. k. 76, opinia biegłego M. W. k. 51 – 57, 83 – 85 i 108 oraz zeznania powoda T. D. k. 108 i 109 /

Sąd zważył co następuje:

Powództwo T. D. co do zasady zasługiwało na uwzględnienie.

Ustalając stan faktyczny sprawy, Sąd oparł się na dokumentach stanowiących dowód w sprawie, których wiarygodności i rzetelności nie kwestionowała żadna ze stron. Podstawą poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych była również opinia biegłego z zakresu (...). Opinia ta sporządzona została przez biegłego sądowego posiadającego wymaganą wiedzę, kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe, nadto jest rzeczowa, logiczna, spójna, kompleksowo i w pełnym zakresie realizuje postanowienie Sądu zlecającego opinię.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, iż bezspornym w sprawie jest to, że samochód sprawcy wypadku, w następstwie którego obrażeń ciała doznał powód T. D., ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego ubezpieczyciela. Jednocześnie pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. nie kwestionował swojej odpowiedzialności za zaistniałe zdarzenie, a spór w niniejszej sprawie w zasadzie sprowadzał się do ustalenia charakteru obrażeń ciała doznanych przez powoda T. D. oraz ich wpływu na jego funkcjonowanie.

Dlatego też w oparciu o przeprowadzone ustalenia postępowania dowodowego, Sąd doszedł do przekonania, że po przyjęciu przez ubezpieczyciela co do zasady odpowiedzialność za to zdarzenie, wypłacenie na rzecz powoda T. D. kwoty 1 800,00 zł, jako zadośćuczynienia za doznaną przez niego krzywdę, było dla niego rażąco krzywdzące.

Zgodnie z normą art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Jednocześnie zgodnie z treścią art. 34 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej. Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych objęta jest odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu (art. 35).

W niniejszej sprawie nie było zatem wątpliwości co do możliwości zastosowania powołanej normy prawnej do rozstrzygnięcia niniejszego sporu. Odpowiedzialność ubezpieczyciela jest odpowiedzialnością kontraktową (ex contractu), za ubezpieczającego. Odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną wypadkiem oznacza zatem obowiązek naprawienia szkody majątkowej wynikłej z wypadku, jak i obowiązek zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Podstawą materialną dochodzonego przez powoda T. D. roszczenia w zakresie zadośćuczynienia jest przepis art. 445 § 1 k.c.

Zgodnie z treścią tego przepisu w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach sprawy, opinii biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii oraz przesłuchania samego powoda T. D., Sąd ustalił, iż na skutek wypadku komunikacyjnego z dnia 28 grudnia 2015 roku doznał on wieloodłamowego złamania głowy strzałki podudzia lewego z jego stłuczeniem i otarciem skóry, stłuczenia obu łokci oraz stłuczenia głowy. Miał uszkodzoną tętnicę na nodze, przez co utracił dużo krwi. Po uderzeniu głową o podłogę powód T. D. utracił przytomność.

Bezpośrednio po zdarzeniu powód T. D. został przetransportowany karetką pogotowia ratunkowego do Szpitala (...) w G., skąd skierowano go na Oddział Ortopedyczny Szpitala w K. gdzie był hospitalizowany do dnia 31 grudnia 2015 roku. Wdrożono wobec niego leczenie zachowawcze poprzez usztywnienie złamanej nogi.

Po wypisaniu ze szpitala powód T. D. początkowo nie potrafił poruszać się nawet przy pomocy kul. Dopiero z czasem nabył tej umiejętności. Korzystał z wypisywanych mu leków przeciwbólowych. Bóle pourazowe trwały u powoda T. D. przez okres około 7- 8 tygodni. Powód T. D. przez okres 3 – 4 tygodni potrzebował pomocy żony przy ubieraniu się i rozbieraniu się, myciu oraz czynnościach higienicznych.

Co prawda biegły ortopeda traumatolog M. W. w swojej opinii nie stwierdził trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda T. D. na skutek wypadku z dnia 28 grudnia 2015 roku, niemniej zakres obrażeń doznanych przez niego w tym wypadku nie budzi żadnych wątpliwości.

W przepisie art. 445 § 1 k.c. dotyczącym zadośćuczynienia pieniężnego, ustawodawca posługuje się pojęciem niedookreślonym „suma odpowiednia”. W bogatym w tej kwestii orzecznictwie ugruntował się aprobowany także i w piśmiennictwie pogląd opowiadający się za kompensacyjnym charakterem przewidzianego w art. 445 § 1 k.c. zadośćuczynienia. (por. uchwała Sądu Najwyższego z 8.12.1973 r, III CZP 37/73, L.). Dla przykładu tylko sąd wskazuje na pogląd Sądu Apelacyjnego w Białymstoku (por. wyrok z dnia 13.09.2012r., sygn. I ACa 349/12, L.), zgodnie z którym zadośćuczynienie pieniężne za doznaną krzywdę stanowi przybliżony ekwiwalent za doznaną przez pokrzywdzonego szkodę niemajątkową (krzywdę), a zatem powinno ono wynagrodzić doznane cierpienia, utratę radości życia oraz ułatwić przezwyciężenie ujemnych przeżyć psychicznych. Celem zadośćuczynienia jest naprawienie szkody niemajątkowej wyrażającej się krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych, dlatego ustalając kwotę zadośćuczynienia należy mieć na uwadze m.in. ich rozmiar i nasilenie np. dolegliwości bólowe powstałe w następstwie urazu oraz czas leczenia. Wśród innych okoliczności wpływających na wysokość zadośćuczynienia pojawia się też wymóg ustalenia go w rozsądnych granicach adekwatnych do aktualnych stosunków majątkowych, bo jak wspomniano jego celem jest pokrycie szkody majątkowej, a nie wzbogacenie poszkodowanego. Kwota zadośćuczynienia winna przy tym odpowiadać aktualnym warunkom życiowym i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa. Przy ustalaniu zadośćuczynienia trzeba również uwzględnić: rodzaj naruszonego dobra, rozmiar krzywdy, stopień winy sprawcy, przyczynienia się pokrzywdzonego do szkody i wiek pokrzywdzonego. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4.06.1968 r, I PR 175/68, L.).

Uwzględniając powyższe ustalenia i rozważania Sąd uznał, że stosownym dodatkowym zadośćuczynieniem dla powoda T. D. będzie kwota 10.000,00 zł.

Dlatego też w oparciu o przepis 445 § 1 k.c. Sąd, według swej oceny, zasądził na rzecz powoda T. D. tytułem należnego mu uzupełniającego zadośćuczynienia od pozwanego ubezpieczyciela (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 10.000,00 zł.

Zdaniem Sądu kwota 10.000,00 zł przyznana powodowi jako zadośćuczynienie za krzywdę doznaną, na skutek wypadku z dnia 28 grudnia 2015 roku, jest adekwatne do rozmiaru doznanej przez niego krzywdy oraz stopnia natężenia jego cierpień fizycznych i psychicznych.

Biegły ortopeda traumatolog M. W. stwierdził, że zgłaszane przez powoda T. D. dolegliwości oraz niesprawności mają swoje źródło w wieloletniej chorobie zwyrodnieniowej, miażdżycy naczyń i choroby wieńcowej, na które

cierpi powód. Dlatego też Sąd oddalił zgłoszone przez powoda T. D. roszczenie, ponad zasądzoną w wyroku kwotę zadośćuczynienia, jako wygórowane a tym samym bezzasadne.

Ustawowe odsetki za opóźnienie od kwoty zasądzonej tytułem zadośćuczynienia zasądził Sąd na podstawie przepisu art. 481 k.c., od pozwanego ubezpieczyciela zgodnie z żądaniem pozwu.

Rozstrzygnięcia w zakresie kosztów postępowania uzasadnione są przepisami art. 100 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c. Szczegółowe rozliczenie kosztów procesu zostanie sporządzone przez referendarza sądowego po uprawomocnieniu się wyroku.